

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 13. april 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsbeh: Dorte L. Kjærgaard
Sagsnr.: 2012-0032-0155

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 63 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.) (L 104), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 30. marts 2012.

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 63 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.) (L 104) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. marts 2012 fra Ægteskab Uden Grænser, jf. L 104 – bilag 7.”

Svar:

Jeg har ikke mulighed for at kommentere den konkrete sag, som Ægteskab Uden Grænser henviser til i deres henvendelse af 28. marts 2012.

I forhold til fortolkningen af EU-Domstolens dom af 8. marts 2011 i Zambrano-sagen (sag nr. C-34/09) kan jeg generelt henvide til Juridisk fortolkningsnotat af 11. maj 2011, som er offentliggjort på Udlændingestyrelsens hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Notatet er fremsendt til Integrationsudvalget den 19. maj 2011 (Alm.del – bilag 152).

Som det fremgår af fortolkningsnotatet, lægger EU-Domstolen i Zambrano-dommen konkret vægt på følgende momenter, som indgår i vurderingen af, hvorvidt medlemsstaterne – under henvisning til unionsborgerskabet – skal tildele opholdsret til en tredjelandstatsborger i den medlemsstat, hvor den pågældendes mindreårige børn bor:

- Begrænsningen i opholdsretten er rettet mod en forælder til et mindreårigt unionsborgerbarn.
- Forælderen er tredjelandstatsborger.
- Forælderen opholder sig og forsørger det mindreårige unionsborgerbarn i den medlemsstat, hvor barnet bor og er statsborger.
- Begrænsningen i opholdsretten skal have den virkning, at det mindre-

årige unionsborgerbarn reelt fratages den effektive nydelse af kerneindholdet i unionsborgerskabet.

Ved afgørelsen af konkrete sager inddrager Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet de ovenfor nævnte kriterier i vurderingen af, om der skal gives opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger på baggrund af Zambrano-dommen.

I forhold til det anførte om en dansk statsborger, som har udøvet retten til fri bevægelighed i et andet EU-land som selvforsørgende, og som ved tilbagevenden til Danmark søger om familiesammenføring efter de EU-retlige regler om fri bevægelighed, kan jeg oplyse, at ret til familiesammenføring efter EU-retten i en sådan situation er betinget af, at den danske statsborger råder over sådanne midler eller indtægter til sit og sine familiemedlemmers underhold, at de pågældende efter en konkret vurdering ikke kan antages at ville falde det offentlige til byrde.

Det forhold, at den danske statsborger efter sin tilbagevenden til Danmark tager lønnet beskæftigelse, betyder ikke, at den pågældende er arbejdstager i medfør af direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet), idet opholdsdirektivet alene finder anvendelse, når en EU-borger rejser til eller tager ophold i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er statsborger, jf. opholdsdirektivets artikel 3.

Når en dansk statsborger vender tilbage til Danmark efter at have været selvforsørgende i et andet EU-land, kan den pågældende derfor alene opnå familiesammenføring i Danmark efter EU-retten, når den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at være selvforsørgende i Danmark. Dette følger af en fortolkning af EU-Domstolens retspraksis (sagerne C-370/90, Singh, og C-291/05, Eind).